

**Zakład Farmakologii
Katedry Farmakologii i Biologii
Uniwersytet Medyczny w Lublinie
ul. Radziwiłłowska 11, 20-080 Lublin
tel./fax. (81) 448-67-72**

Lublin, 15.02.2023 r.

Recenzja w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, w dyscyplinie nauki farmaceutyczne

Pani dr n. farm. Annie Paczkowskiej

Formalno-prawna podstawa recenzji

Niniejsza recenzja została sporządzona w związku z Uchwałą nr 85/2022 Kapituły Kolegium Nauk Farmaceutycznych Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu z dnia 15 grudnia 2022 roku w sprawie powołania Komisji Habilitacyjnej w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego dr n. farm. Annie Paczkowskiej w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, w dyscyplinie nauki farmaceutyczne. Jako recenzent w w/w postępowaniu habilitacyjnym i w odpowiedzi na pismo Pani Kanclerz Kolegium Nauk Farmaceutycznych prof. dr hab. Judyty Cieleckiej-Piontek z dnia 16 grudnia 2022 r. zostałem zobowiązany do dokonania oceny osiągnięć naukowych dr Anny Paczkowskiej i sporządzenia recenzji zgodnie z art. 219 ust. 1 pkt. 2) lit. b) oraz art. 221 ust. 8 Ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2022 r. poz. 574 z późn. zm.).

Podstawowe informacje o kandydatce do stopnia doktora habilitowanego

Pani dr Anna Paczkowska uzyskała stopień doktora nauk farmaceutycznych w 2014 roku na Wydziale Farmaceutycznym Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu na podstawie rozprawy doktorskiej pt. „Badania farmakoekonomiczne - subiektywna ocena jakości życia oraz analiza kosztów leczenia nadciśnienia tętniczego w Polsce”. Rozprawa doktorska została przygotowana w Katedrze i Zakładzie Farmakoekonomiki i Farmacji Społecznej pod promotorską opieką prof. dr hab. Elżbiety Nowakowskiej. Pani dr Paczkowska jest także absolwentką podyplomowych studiów „Business English” ukończonych w 2010 roku w Wyższej Szkole Języków Obcych w Poznaniu. Kariera zawodowa Habilitantki jest nieprzerwanie

związana z Katedrą i Zakładem Farmakoekonomiki i Farmacji Społecznej Uniwersytetu Medycznego im. K. Marcinkowskiego w Poznaniu, gdzie została zatrudniona w 2010 roku na stanowisku asystenta, by w 2014 roku awansować na stanowisko adiunkta. Dr Anna Paczkowska dotychczas nie ubiegała się o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Ocena osiągnięcia naukowego będącego podstawą ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego

Jako podstawę do ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego Pani dr Anna Paczkowska przedstawiła cykl publikacji opatrzony tytułem „Analiza czynników wpływających na skuteczność leczenia wybranych chorób sercowo-naczyniowych i metabolicznych (nadciśnienie tętnicze, otyłość, cukrzyca typu 2)”. W skład wspomnianego cyklu, stanowiącego osiągnięcie naukowe, o którym mowa w art. 219 ust. 1 pkt. 2 Ustawy, wchodzi 6 artykułów naukowych o charakterze oryginalnym. O wiodącej roli Habilitantki w ich powstaniu świadczą zarówno oświadczenia współautorów, jak również fakt, iż Habilitantka jest w każdej z tych publikacji pierwszym współautorem oraz autorem korespondującym. Skumulowana wartość współczynnika *impact factor* (IF) czasopism, w których w latach 2016 – 2022 opublikowano wspomniane artykuły, wynosi 18,904 pkt (co odpowiada 395 pkt MEIN). Nadrzędnym celem badań Habilitantki była wielowymiarowa analiza czynników warunkujących skuteczność leczenia schorzeń metabolicznych i sercowo-naczyniowych, zbadanie wpływu zastosowanej metody leczenia na kondycję psychiczną pacjentów (w przypadku otyłości), ocena wpływu poziomu świadomości pacjentów, w szczególności z zakresu potrzeby modyfikacji stylu życia i przestrzegania zaleceń terapeutycznych, na mierzalne efekty terapii. Istotnym elementem zaprezentowanych wyników jest analiza porównawcza skuteczności zarówno sposobów leczenia, jak i działań profilaktycznych realizowanych u pacjentów z nadciśnieniem tętniczym i otyłością w Polsce i Niemczech. Sformułowane przez dr Paczkowską konkluzje mogą stanowić istotny głos w dyskusji na temat polityki zdrowotnej Państwa, w szczególności w zakresie działań profilaktycznych i promocji określonych standardów leczenia chorób metabolicznych i sercowo-naczyniowych. W pierwszych dwóch pracach cyklu habilitacyjnego (oznaczonych w Autoreferacie jako H1 i H2) Autorka skupiła się na porównaniu skuteczności leczenia otyłości oraz oceny kondycji psychicznej pacjentów, u których zastosowano leczenie chirurgiczne (zabiegi bariatryczne) lub zachowawcze. Obie strategie terapeutyczne są z odmienną częstością stosowane w Polsce i w Niemczech, w których to krajach przeprowadzono badanie. W badaniach tych dr Paczkowska pochyliła się również nad oceną metod profilaktyki oraz stanu wiedzy pacjentów na temat otyłości. W efekcie przeprowadzonego z udziałem 564 pacjentów badania Habilitantka wykazała, że zabiegi bariatryczne w dużo większym i istotnym statystycznie stopniu skutkują trwałą redukcją masy ciała, której towarzyszy również poprawa stanu psychicznego – redukcja lęku, stresu i stanów depresyjnych. Obserwowana poprawa kondycji psychicznej pacjentów była efektem wtórnym do redukcji otyłości i wprost proporcjonalnym do odsetka całkowitej utraty masy

ciała oraz płci. Z kolei badanie oceny poziomu wiedzy i percepcji otyłości wśród osób ze zdiagnozowaną i leczoną otyłością ujawniło niski poziom wiedzy z zakresu otyłości u pacjentów w Polsce i Niemczech (jednak u polskich pacjentów w statystycznie istotny sposób niższy niż u pacjentów w Niemczech). Czynniki mającymi wpływ na poziom świadomości pacjentów odnośnie otyłości okazały się: wiek, stan zdrowia pacjenta, dostępność programów edukacyjnych/profilaktycznych i uczestnictwo w nich, czy wreszcie liczebność zespołu terapeutycznego zaangażowanego w proces leczenia pacjentów z otyłością. Habilitantka wykazała, że wyższy poziom wiedzy na temat schorzenia (otyłości) dodatnio koreluje z determinacją w dążeniu do zmiany nawyków żywieniowych oraz skutecznością terapii. Pewną przesadą jest twierdzenie, powtarzające się w Autoreferacie kilkakrotnie, że podobnego typu badań nie prowadzono dotychczas. Rzeczywiście, jeśli odnieść to twierdzenie do konkretnych krajów (Polska/Niemcy) to badania Habilitantki wypełniają pewną lukę w zakresie stanu wiedzy na temat czynników warunkujących skuteczność terapii otyłości i roli działań edukacyjnych i profilaktycznych u pacjentów borykających się z tym schorzeniem. Natomiast niektóre z obserwacji i konkluzji sformułowanych przez Autorkę cyklu znajdują potwierdzenie we wcześniejszych badaniach przeprowadzonych na grupach pacjentów w innych krajach (Chiny, USA, UK). Nie zmienia to faktu, że badania przeprowadzone na obszarze bliskich geograficznie i kulturowo krajów (Polska/Niemcy), różniących się jednak w zakresie realizowanej polityki zdrowotnej może w sposób bardziej dobitny ukazywać preferowane kierunki działań w dążeniu do modyfikacji i kompleksowego ujęcia terapii otyłości. W tym zakresie badania dr Anny Paczkowskiej wnoszą istotny wkład do obecnego stanu wiedzy.

Kolejnym aspektem analizowanym przez Habilitantkę w ramach badań składających się na osiągnięcie naukowe w rozumieniu art. 219 ust. 1 pkt. 2 Ustawy była kwestia skuteczności leczenia nadciśnienia, w ramach której istotną rolę, poza samym algorytmem leczenia farmakologicznego, odgrywa wiedza pacjentów na temat schorzenia i celów terapii, jak również stosowanie się pacjentów do zaleceń lekarskich (compliance). W pierwszym etapie Habilitantka przeanalizowała skuteczność leczenia u pacjentów, u których nadciśnienie tętnicze powikłane było innymi schorzeniami, jak cukrzyca, otyłość, niewydolność mięśnia sercowego, przebyty udar mózgu lub zawał mięśnia sercowego. Uzyskane wyniki wskazały, że u pacjentów leczonych w warunkach szpitalnych z powodu braku skuteczności leczenia ambulatoryjnego, zastosowanie schematu 3-lekowego skutkuje znacznie wyższą efektywnością normalizacji ciśnienia tętniczego w porównaniu do 2-lekowych schematów leczenia (publikacja H3). Z kolei zastosowanie konkretnych leków i schematu politerapii wynikało ze stopnia zaawansowania choroby, obecności chorób współistniejących i początkowych wartości ciśnienia stwierdzonych w momencie przyjęcia pacjentów na oddział szpitalny. Badania Habilitantki potwierdzają więc, że algorytmy leczenia nadciśnienia, wskazane przez odpowiednie towarzystwa naukowe (np. Polskie Towarzystwo Nadciśnienia Tętniczego) czy WHO, bazujące na grupie leków podstawowych (diuretyki tiazydowe, β -adrenolityki, antagoniści wapnia, inhibitory konwertazy angiotensyny, blokery receptora AT₁) oraz na lekach III-V rzutu (np. antagoniści aldosteronu,

obwodowe sympatykolityki, diuretyki pętlowe, α -adrenolityki, itd.) w pełni sprawdzają się w warunkach klinicznych i gwarantują możliwość kontroli choroby. Z oczywistych względów schematy lekowe o najwyższej skuteczności terapeutycznej, wskazane w publikacji H3 nie są odkrywcze, gdyż bazują na wielu wcześniejszych badaniach klinicznych, meta-analizach i szeroko pojętej *evidence-based medicine* (EBM), a wdrożone do praktyki klinicznej zostały poprzez stosowne wytyczne dla kardiologów czy hipertensjologów. Tym niemniej badania Habilitantki wskazują, że w warunkach szpitalnych zindywidualizowana terapia hipotensyjna bazująca na dostępnych grupach leków i oparta o szczegółowe wytyczne eksperckie pozwala na normalizację ciśnienia tętniczego nawet u pacjentów, u których leczenie ambulatoryjne nie przyniosło pożądanego skutku.

W toku dalszych badań dr Anna Paczkowska wykazała również, że edukacja pacjentów w zakresie metod leczenia i profilaktyki nadciśnienia tętniczego u pacjentów w Polsce przyczynia się do poprawy przestrzegania zaleceń terapeutycznych w grupie osób dorosłych (artykuł H5), co z kolei znajduje swe odzwierciedlenie w skutecznej kontroli ciśnienia oraz redukcji liczby hospitalizacji. Z kolei w grupie osób w wieku 16-18 lat, stopień stosowania się do zaleceń terapeutycznych jest niewystarczający, szczególnie w odniesieniu do potrzeby zmiany stylu życia (artykuł H4). Zaobserwowany został też prawie dwukrotnie mniejszy odsetek pacjentów przestrzegających zaleceń w zakresie zaordynowanej terapii farmakologicznej u pacjentów, u których zamiast monoterapii zastosowano politerapię. Szkoda, że badania opisane w artykule H4 przeprowadzono na mało licznej grupie pacjentów, gdyż poskutkowało to nieosiągnięciem istotności statystycznej w przypadku analizy większości czynników poddanych badaniu.

W artykule zamykającym cykl publikacji stanowiących osiągnięcie naukowe dr Anny Paczkowskiej, Habilitantka pochyliła się nad problemem konsekwencji medycznych wynikających z niewyrażenia przez pacjentów zgody na zmianę schematu leczenia na zgodny ze standardami leczenia cukrzycy typu 2. Habilitantka porównała efekty leczenia pacjentów otrzymujących wyłącznie metforminę w zwiększonych dawkach oraz pacjentów, u których niższe dawki metforminy łączono z insulinoterapią. Oznaczone po 6 miesiącach terapii parametry biochemiczne krwi u pacjentów z obu grup badanych wykazały, że skuteczność w kontrolowaniu glikemii u pacjentów stosujących łącznie metforminę i insulinę jest dalece większa aniżeli u pacjentów stosujących wyłącznie metforminę. W grupie stosującej monoterapię pożądaną poziom hemoglobiny glikowanej (HbA1c) stwierdzono jedynie u około 11% pacjentów, podczas gdy w drugiej grupie – odsetek ten osiągał wartość 45%. Poprawę obserwowano również w poziomie glikemii na czczo (2,49 mmol/l vs. 1,30 mmol/l), na korzyść pacjentów stosujących łącznie metforminę i insulinę. Habilitantka wskazała również, że w badanej grupie pacjentów otyłość i zwiększona insulinooporność ograniczały możliwość uzyskania pożądaných wartości HbA1c.

Podsumowując wyniki uzyskane przez Habilitantkę i zaprezentowane w formie cyklu 6 oryginalnych publikacji naukowych pragnę zwrócić szczególną uwagę na wykazanie przez

Nią roli działań komplementarnych do standardowych algorytmów leczenia chorób układu sercowo-naczyniowego i zespołu metabolicznego. W tym właśnie upatruję istoty osiągnięcia naukowego Habilitantki. Bowiem wykazanie skuteczności lub przewagi określonych metod leczenia (np. zabiegów bariatrycznych nad farmakoterapią) lub schematów lekowych (monoterapia vs politerapia), choć interesujące poznawczo, to jednak jest wyłącznie potwierdzeniem słuszności wytycznych i rekomendacji klinicznych sformułowanych w oparciu o całą dotychczasową wiedzę z zakresu poszczególnych gałęzi medycyny. Tymczasem Habilitantka pokazuje, że terapia jest procesem złożonym. Zaordynowany sposób leczenia jest ważny bo daje podstawy do osiągnięcia pożądanym rezultatów, natomiast dużą rolę w sukcesie terapeutycznym odgrywa postawa pacjenta, w tym poziom jego wiedzy i świadomości na temat danego schorzenia oraz gotowość do stosowania się do zaleceń lekarskich. Wyniki badań Habilitantki wskazują kierunek, w jakim powinna zmierzać polityka zdrowotna, i w której znaczącą rolę winny odgrywać działania z zakresu edukacji zdrowotnej, profilaktyki schorzeń i promocji zdrowia. Szkoda, że omawiane prace były dotychczas tak słabo, bo zaledwie 4-krotnie, cytowane przez innych badaczy. Zasługują one bowiem na zauważenie. Jednym z powodów niskiej cytowalności jest zapewne fakt, iż prace najbardziej wartościowe poznawczo, czyli, według mojej subiektywnej opinii, prace oznaczone w cyklu jako H1, H2, H6 zostały opublikowane stosunkowo niedawno (prace H1 i H2 – w 2022 roku, praca H6 – w 2021 roku).

Ocena pozostałych osiągnięć naukowych Habilitantki

Całościowy dorobek publikacyjny Habilitantki obejmuje 89 pozycji (w tym 6 prac wchodzących w skład cyklu, o którym mowa w art. 219 ust. 1 pkt. 2) lit. b) Ustawy) o łącznym współczynniku IF wynoszącym 93,917. W 27 pracach (w tym w 6 pracach cyklu habilitacyjnego) dr Paczkowska była pierwszym autorem, natomiast w pozostałych – jednym ze współautorów. Dane naukometryczne oraz analiza prac Habilitantki pokazują jasno, że po uzyskaniu stopnia doktora nastąpiło u Niej zintensyfikowanie wysiłków naukowych. Prace dotyczyły bardziej złożonych zagadnień, analizowanych w sposób bardziej kompleksowy a w efekcie - były publikowane w lepszych czasopismach. Do czasu uzyskania stopnia doktora Habilitantka była współautorem 1 rozdziału w monografii, 18 artykułów oryginalnych i 10 poglądowych o łącznym IF = 2,627 pkt. Po uzyskaniu stopnia doktora nauk farmaceutycznych w roku 2014 Habilitantka była współautorem 3 rozdziałów w monografiach, 49 artykułów oryginalnych (w tym 6 artykułów stanowiących tzw. cykl habilitacyjny) i 8 artykułów poglądowych. Łączna punktacja IF za ten okres wynosi 91,29 pkt, z czego 18,904 pkt przypada na 6 prac tworzących cykl, o którym mowa w art. 219 ust. 1 pkt. 2) lit. b) Ustawy. Wskazane dane naukometryczne potwierdzają wysoką aktywność naukową dr Anny Paczkowskiej, szczególnie w okresie po uzyskaniu stopnia doktora. Niedosyt pozostawia natomiast fakt, że prace Habilitantki są stosunkowo rzadko cytowane przez innych badaczy. Według bazy Web of Science, po wyłączeniu autocytowań, prace dr Paczkowskiej cytowano

zaledwie 51 razy, przy indeksie H równym 4. Na pewno miejsce publikowania wyników przyczynia się do tego faktu, gdyż dopiero w ostatnich 2-3 latach niektóre prace Habilitantki były publikowane w czasopismach z pierwszego kwartyła (Q1).

Jak wynika z analizy bibliometrycznej sporządzonej przez Bibliotekę Główną UMP, Habilitantka jest także współautorką 46 doniesień konferencyjnych, w tym 42 – ze zjazdów krajowych i 4 – ze zjazdów międzynarodowych. Szesnaście spośród wspomnianych doniesień miało charakter wystąpień ustnych, z czego 7 – wygłoszono w okresie po uzyskaniu stopnia doktora. Habilitantka brała również czynny udział w realizacji projektów naukowych, jednak szkoda, że żaden z nich nie został pozyskany w drodze ogólnokrajowych lub międzynarodowych konkursów. Przed uzyskaniem stopnia doktora Habilitantka kierowała trzema projektami finansowanymi z dotacji statutowej dla Uniwersytetu Medycznego w Poznaniu. Dotyczyły one oceny jakości życia, realizacji zaleceń terapeutycznych oraz analizy kosztów leczenia pacjentów z nadciśnieniem tętniczym, jak również analizy kosztów pośrednich leczenia POCHP. Po uzyskaniu stopnia doktora dr Paczkowska kierowała jednym projektem, finansowanym także przez UMP, i dotyczącym oceny poziomu wiedzy z zakresu metod leczenia, profilaktyki i powikłań wśród pacjentów z nadciśnieniem tętniczym.

Jeszcze w trakcie studiów na kierunku biotechnologia Habilitantka odbyła dwie miesięczne praktyki zawodowe, jednak uznaje je raczej za element studiów odbywanych w Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu, a nie jako staże naukowe służące podnoszeniu kompetencji pracownika uczelni wyższej. W okresie zatrudnienia w Uniwersytecie Medycznym w Poznaniu dr Anna Paczkowska odbyła kilkudniową wizytę studyjną w Department of Pharmaceutical Chemistry (Uniwersytet w Perugii) w ramach programu Erasmus+.

Ważnym elementem aktywności naukowej Habilitantki jest Jej współpraca z badaczami z innych ośrodków krajowych (Uniwersytet Zielonogórski, Uniwersytet Medyczny we Wrocławiu) oraz zagranicznych. Przykładowo, współpraca z berlińskimi ośrodkami leczenia otyłości zaowocowała kilkoma wartościowymi artykułami naukowymi opublikowanymi w wysokopunktowanych czasopismach naukowych. Pani dr Paczkowska współpracuje także z badaczami z kilku Jednostek macierzystej Uczelni (m.in. z Katedrą i Kliniką Chorób Wewnętrznych, Zaburzeń Metabolicznych i Nadciśnienia Tętniczego, Katedrą i Kliniką Hematologii i Chorób Rozrostowych Układu Krwiotwórczego, Katedrą i Zakładem Farmakologii).

O rozpoznawalności Habilitantki w środowisku naukowym świadczy fakt zapraszania Jej do recenzowania manuskryptów przesłanych do druku w wysokoindeksowanych czasopismach, takich jak International Journal of Environmental Research and Public Health, Nutrients czy PlosOne. W latach 2015 – 2022 Habilitantka sporządziła 16 takich recenzji. Aktualnie dr Paczkowska jest członkiem *editorial board* czasopisma Journal of Biological Regulators and Homeostatic Agents oraz członkiem *reviewer board* w wydawnictwie MDPI.

Za osiągnięcia na polu naukowym, w latach 2016 – 2020, dr Anna Paczkowska była nagradzana nagrodami Rektora Uniwersytetu Medycznego im. K. Marcinkowskiego w Poznaniu. Ponadto praca doktorska Habilitantki została nagrodzona przez Zarząd Polskiego Towarzystwa Farmakoekonomicznego w ramach konkursu prac doktorskich.

Aktywność Habilitantki na polu dydaktycznym, organizacyjnym oraz w zakresie popularyzacji nauki

Dr Anna Paczkowska wykazuje się dużym zaangażowaniem w pracę dydaktyczną. Od czasu zatrudnienia w Uniwersytecie Medycznym im. K. Marcinkowskiego w Poznaniu prowadzi zajęcia ze studentami farmacji, dietetyki, biotechnologii medycznej, pielęgniarstwa, fizjoterapii. Dodatkowo, prowadzi też seminaria i ćwiczenia dla studentów studiów anglojęzycznych oraz szkolenia specjalizacyjne dla lekarzy i farmaceutów. Liczne rodzaje zajęć (ćwiczenia, seminaria, wykłady) oraz ich zróżnicowana tematyka, potwierdzona wykazem znajdującym się w Autoreferacie Habilitantki, świadczą o Jej merytorycznych kompetencjach w zakresie pracy dydaktycznej. Dr Paczkowska brała udział w tworzeniu programu studiów podyplomowych „Marketing na rynku farmaceutycznym” oraz uczestniczy w ich prowadzeniu. W latach 2010-2015 współprowadziła koło naukowe przy Katedrze i Zakładzie Farmakoekonomiki i Farmacji Społecznej. Była też opiekunem 12 prac magisterskich oraz, po uzyskaniu stopnia doktora, promotorem 8 takich prac. Wyrazem zaangażowania Habilitantki w proces dydaktyczny jest autorstwo rozdziału w książce „Farmakoekonomika w zarządzaniu zasobami ochrony zdrowia” (red. prof. Ewa Nowakowska), za którą zespół autorów uzyskał nagrodę dydaktyczną Rektora UMP.

W zakresie działalności organizacyjnej Pani dr Anna Paczkowska jest kojarzona przede wszystkim z organizacją corocznej i odbywającej się od lat Ogólnopolskiej Konferencji „Farmakoekonomika szansą na zbilansowanie wydatków systemu opieki zdrowotnej w Polsce”. Jest zarówno członkiem komitetu organizacyjnego, jak również moderatorem niektórych sesji tematycznych. Nieco skromniej natomiast przedstawia się aktywność Habilitantki w zakresie popularyzacji nauki.

Podsumowanie i konkluzja recenzji

Zgodnie z zapisami Ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2022 r. poz. 574 z późn. zm.), stopień doktora habilitowanego nadaje się osobie, która posiada stopień doktora, osiągnięcia naukowe stanowiące znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny oraz wykazuje się istotną aktywnością naukową (lub artystyczną) realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej. Artykuł 221 ust. 8 przywołanej ustawy nakłada natomiast na recenzenta obowiązek odniesienia się wyłącznie do faktu spełnienia przez Habilitanta wymogu

określonego w art. 219 ust. 1 pkt. 2, tj. do posiadania osiągnięć naukowych stanowiących znaczny wkład w rozwój danej dyscypliny. Zostało to potwierdzone opublikowaną na stronach internetowych Rady Doskonałości Naukowej wykładnią, zgodnie z którą „na przedmiotową opinię nie powinna wpływać ocena, czy osoba ubiegająca się o nadanie stopnia doktora habilitowanego wykazuje się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej, jak i ocena osiągnięć dydaktycznych, organizacyjnych, czy też popularyzujących naukę”. Analiza wszystkich osiągnięć naukowych Habilitantki, w tym osiągnięcia naukowego mającego postać cyklu powiązanych tematycznie artykułów naukowych opatrzonych wspólnym tytułem „Analiza czynników wpływających na skuteczność leczenia wybranych chorób sercowo-naczyniowych i metabolicznych (nadciśnienie tętnicze, otyłość, cukrzyca typu 2)”, pozwala na stwierdzenie, że spełniają one ustawowy wymóg wnoszenia znacznego wkładu w rozwój dyscypliny naukowej. Zaprezentowane przez dr Annę Paczkowską wyniki wskazują przede wszystkim kierunek, w jakim powinna zmierzać polityka zdrowotna państwa oraz znaczącą w niej rolę działań z zakresu edukacji zdrowotnej, profilaktyki schorzeń i promocji zdrowia.

Mając powyższe na uwadze popieram wniosek dr Anny Paczkowskiej o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki farmaceutyczne.

KIEROWNIK ZAKŁADU FARMAKOLOGII
Katedry Farmakologii i Biologii
Uniwersytetu Medycznego w Lublinie

Prof. dr hab. Tomasz Plech